

Exemplu de bună practică

Technical Rules for Hazardous Substances - Working instruction and information for workers – TRGS 555 – elaborată de Comitetul pentru substanțe periculoase (AGS) al Germaniei, http://www.baua.de/en/Topics-from-A-to-Z/Hazardous-Substances/TRGS/pdf/TRGS-555.pdf?__blob=publicationFile&v=2

(traducere nevalidată, adaptată la legislația națională)

Informarea și instruirea lucrătorilor expuși la agenți chimici periculoși

Conținut

1. Scop
2. Instrucțiuni de lucru
3. Acces la FDS
4. Instruirea
5. Recomandări generale de medicina muncii și de toxicologie
6. Obligații suplimentare de informare în cazul activităților cu substanțe chimice clasificate CMR cat. 1 sau 2 (DPP¹) sau 1A sau 1B (CLP²)

1. Scop

- (1) Această prescripție tehnică pentru substanțe periculoase (PTSC) este pentru informarea lucrătorilor care lucrează cu substanțe chimice conform cap. II, secțiunea 5 din HG nr. 1218/2006³.
- (2) PTSC nu se aplică, din cauza:
 - a. condițiilor de muncă
 - b. cantităților mici de substanță folosite și
 - c. expunerii scăzute ca nivel și durată,dacă evaluarea de risc în conformitate cu cap. II secțiunea 1 din HG 1218/2006 denotă că pentru anumite activități există numai un risc redus (a se vedea *Instrucțiuni practice fără caracter obligatoriu privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă*⁴) pentru lucrători și măsurile în conformitate cu cap. II, secțiunea 3 din HG 1218/2006 sunt suficiente pentru a-i proteja pe lucrători.
- (3) Obligațiile angajatorilor de a-i informa și consulta pe lucrători în conformitate cu cap. III, secțiunea 6 din Legea nr. 319/2006 a *securității și sănătății în muncă* se aplică concomitent.

¹ DPP = Directiva preparate periculoase 1999/45/CE transpusă în HG nr. 937/2010

² CLP = Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006.

³ HG 1.218/2006 (*actualizată*) privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate în muncă pentru asigurarea protecției lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici

⁴ <http://www.inspectiamuncii.ro/ssmimm/linkuri/GhidDirectiva9824CEAgentChimici.pdf>

2. Instrucțiuni de lucru

2.1 Informații generale

(1) Angajatorul trebuie să se asigure că înainte de a începe activitatea, lucrătorii au acces la instrucțiuni proprii scrise care țin cont de rezultatele evaluării riscurilor. Instrucțiunile proprii trebuie să fie elaborate într-o formă și un limbaj accesibile lucrătorilor și trebuie să fie la îndemâna lucrătorilor cât mai aproape de locul de muncă.

(2) Instrucțiunile proprii sunt reguli scrise obligatorii pentru locul de muncă și pentru activitățile desfășurate, stabilite de angajator pentru a asigura lucrătorilor protecție față de riscurile de accidentare și de îmbolnăvire, față de riscurile de incendiu și explozie și pentru protecția mediului în cazul activităților care implică substanțe periculoase.

(3) Ar putea fi util să se împartă instrucțiunile proprii într-o parte referitoare la substanță (proprietățile substanței, pericole determinate de substanță) și una referitoare la specificul activității (numerele serviciilor de urgență, persoanele desemnate să acționeze în caz de avarii etc.). Pot fi alocate câteva părți specifice substanțelor pentru o singură activitate specifică. Cerința de a elabora instrucțiuni proprii solicită informații speciale din ambele zone.

(4) Personalul trebuie să-și însușească instrucțiunile de lucru.

(5) Este responsabilitatea angajatorului să pregătească instrucțiuni proprii. El poate delega sarcina pregătirii instrucțiunilor proprii și poate să consulte specialiști SSM, medici de medicina muncii și alți specialiști (de ex. autorități SSM, instituțiile pentru asigurarea la accidente de muncă și boli profesionale, consultanți).

(6) Rezultatele evaluării riscului, în care trebuie acordată o atenție deosebită pericolelor determinate de activitățile care presupun prezența unor substanțe periculoase, formează baza instrucțiunilor proprii. Trebuie avute în vedere posibilele avarii.

(7) Următoarele trebuie avute în vedere atunci când se pregătesc instrucțiuni proprii:

- a) circumstanțele specifice locului de muncă;
- b) HG 1218/2006 și anexele acesteia;
- c) FDS;
- d) Ghidul UE și alte reguli de igienă.

(8) Instrucțiunile proprii trebuie să fie adaptate celor mai recente descoperiri și cunoștințe, trebuie să fie actualizate cu rezultatele celei mai recente ale evaluării a riscurilor.

(9) Limbajul utilizat în instrucțiunile proprii trebuie să fie astfel încât lucrătorii să poată să înțeleagă instrucțiunile și să le aplice în activitatea lor. În cazul în care lucrătorii nu cunosc suficient limba română, instrucțiunile proprii trebuie să fie scrise într-o limbă pe care ei o înțeleg.

(10) Dispozițiile trebuie să fie clare și fără ambiguități. Regulile trebuie exprimate în termeni de „trebuie”, interdicțiile în termeni de „nu trebuie” sau termeni similari. Termeni colectivi sau generali cum ar fi „protecția respirației”, „mănuși” sau „activitate” trebuie menționați în termeni concreți.

(11) Aspectul exterior al instrucțiunilor proprii nu este specificat. Totuși, un model uniform al instrucțiunilor proprii într-un atelier are asupra lucrătorilor un efect de „recunoaștere”. Pot fi utilizate pictograme și simboluri în conformitate cu CLP.

(12) În cazul în care pe lângă instrucțiunile proprii impuse de L319/2006, sunt necesare instrucțiuni suplimentare cerute de alte acte normative (ISU, HG biologici etc.), instrucțiunile pot fi cuplate într-o singură instrucțiune care acoperă toate obiectivele de protecție. Aceasta face posibilă evitarea redundanțelor și prezentarea într-un mod cuprinzător a tuturor pericolelor prezente în zona de lucru.

(13) Instrucțiunile de lucru furnizate în cărți tehnice, în instrucțiuni tehnice etc. trebuie adaptate și completate pentru a corespunde situației concrete a activității respective.

(14) Dacă sunt folosite multe substanțe chimice (de ex. la un atelier de vopsire, într-un depozit sau în laboratoare) poate fi rezonabil să nu se elaboreze instrucțiuni proprii pentru fiecare substanță chimică. Ar putea fi mai bine să fie grupate în substanțe sau în activități cu riscuri și măsuri de protecție similare. În același mod se procedează și în cazul proceselor de muncă tipizate.

2.2 Conținutul instrucțiunilor proprii

2.2.1 Structură

Instrucțiunile proprii conțin următoarele:

- a. Zonă de lucru, loc de muncă, activitate
- b. Substanțele periculoase (identificare)
- c. Pericolele pentru sănătatea umană și pentru mediu
- d. Măsuri de protecție, proceduri de lucru
- e. Acțiuni în caz de pericol
- f. Primul ajutor și

g. Eliminarea adecvată a deșeurilor

2.2.2 Zonă de lucru, loc de muncă, activitate

Scopul este identificarea companiei, a zonei de lucru, a locului de muncă sau a activității.

2.2.3 Substanțele periculoase (identificare)

(1) Instrucțiunile proprii trebuie să numească substanțele periculoase în temeni cunoscuți de lucrători. În cazul amestecurilor și a articolelor acestea au în general nume comerciale.

(2) În cazul amestecurilor se recomandă să indice componenții care determină pericolul (de ex. conține: difenilmetan-diizocianat).

(3) În cazul activităților în care substanțele periculoase se produc sau sunt eliberate în timpul procesului (de ex., prelucrarea lemnului, sudură sau lipire), astfel de substanțe periculoase trebuie, de asemenea, indicate în instrucțiunile proprii.

2.2.4 Pericolele pentru sănătatea umană și pentru mediu

Pericolele potențiale reieșite din evaluarea riscului trebuie să fie descrise pentru activitățile care implică substanțe periculoase.

(1) Ca un minim, informațiile despre pericolele posibile (fraze R și H cu simboluri și cuvinte). Conținutul frazelor de risc/pericol poate fi și parafrizat într-o manieră cuprinzătoare.

(2) Dacă este relevant pentru locul de muncă/activitate, alte pericole pot fi incluse, de exemplu pericole cunoscute din experiența lucrătorilor sau menționate în Secțiunea 3 din FDS, riscul de incendiu și explozie al pulberilor, riscul de sufocare, de înghețare/ardere sau alte efecte pentru mediu.

(3) Simbolurile de pericol pot fi utilizate pe lângă textul scris.

2.2.5 Măsuri de protecție, proceduri de lucru

(1) Trebuie să fie descrise măsurile de protecție necesare și regulile de exploatare pe care lucrătorii trebuie să și le însușească pentru propria protecție și pentru cea a altor lucrători de la locul de muncă. Se recomandă ca acestea trebuie să fie subdivizate după cum urmează:

a) Reguli de igienă,

- b) Măsuri tehnice și organizatorice pentru prevenirea expunerii și
- c) EIP (tip și instrucțiuni de utilizare).

(2) Se recomandă să fie menționate și contraindicațiile și restricțiile la angajare și la utilizare (tineri, contraindicații medicale etc.)

2.2.6 Acțiuni în caz de pericol

(1) Dacă nu este altfel legiferat, este necesar să se fie menționate măsurile care trebuie luate de lucrători, în particular de echipele de salvatori în caz de pericol iminent, de avarie, de accident și în situații de urgență (de exemplu, riscuri neobișnuite determinate de temperatură sau presiune, scurgeri, foc, explozie).

(2) Informațiile date trebuie să se refere în special la:

- a) agenții de stingere recomandați și contraindicați,
- b) absorbanți, coagulați și neutralizanți,
- c) măsuri tehnice de protecție suplimentare (de ex. oprirea de urgență și EIP suplimentar) și
- d) măsurile necesare pentru prevenirea pericolelor pentru mediu.

(3) Trebuie acordată atenție planurilor existente de alertare și evacuare și planurilor de salvare.

2.2.7 Primul ajutor

(1) Măsurile de prim ajutor trebuie să fie subdivizate după cum urmează:

- a) inhalare,
- b) contact cutanat și stropire în ochi,
- c) îngurgitare și
- d) arsuri și îngheț

(2) Trebuie menționate măsurile care trebuie luate la fața locului. Trebuie să fie clar stabilit când trebuie chemat un medic și ce acțiuni nu pot fi derulate.

(3) Trebuie avute în vedere regulile interne de prim ajutor ale companiei. Trebuie furnizate informații referitoare la:

- a) punctele de prim ajutor,
- b) acordarea primului ajutor,
- c) numerele serviciilor de urgență și
- d) măsuri speciale de prim ajutor (de ex. furnizarea unor antidoturi speciale).

2.2.8 Eliminare adecvată a deșeurilor

(1) Trebuie să fie descrise măsurile de protecție și regulile de gestionare corespunzătoare pentru eliminarea deșeurilor care se formează în cursul manipulării normale sau accidentale și care sunt substanțele periculoase conform legislației (de ex. cantitățile de scurgeri, reziduurile de producție sau ambalajele). Trebuie furnizate informații despre:

- a) EIP,
- b) recipientele pentru deșeuri și punctele de colectare,
- c) absorbanți și
- d) metodele și agenții de curățenie.

(2) Dacă procedura de eliminare este activitatea uzuală, ar putea fi necesar să se elaboreze instrucțiuni proprii separate.

2.3 Interfața cu FDS

Multe informații despre utilizarea în siguranță a substanțelor pot fi colectate din FDS: a se vedea diagrama din anexa 1. Angajatorul trebuie să verifice dacă informațiile colectate din FDS sunt plauzibile și suficiente pentru compania lui.

3. Acces la FDS și lista substanțelor periculoase

(1) În concordanță cu art. 12(1¹) din HG 1218/2006, angajatorii trebuie să țină o listă a substanțelor periculoase utilizate în companie, în care se face referire la FDS relevante. Lista trebuie să fie accesibilă tuturor celor preocupați și reprezentanților lor.

(2) În concordanță cu art. 30(1), lit. d), angajatorii trebuie să se asigure că lucrătorii au acces la toate FDS ale substanțelor și amestecurilor implicate în activitățile lor.

(3) Accesul la aceste FDS poate fi asigurat în formă scrisă sau digitală sau prin intermediul altor sisteme informatice. Angajatorul trebuie să convină asupra tipului și a naturii acestui acces cu lucrătorii și cu reprezentanții lor.

4. Instruirea

4.1 Generalități

(1) Angajatorii trebuie să se asigure că, înainte de începerea activității și apoi cel puțin o dată pe an, lucrătorii care desfășoară activități cu substanțe periculoase primesc instruire verbală legată de locul de muncă sau de activitatea lor, pe baza instrucțiunilor proprii.

(2) Instrucțiunile proprii sunt actualizate atunci când condițiile în care se desfășoară activitatea se modifică (de exemplu atunci când se modifică o procedură) sau când sunt folosite alte substanțe periculoase și, de asemenea, atunci când se modifică legislația.

(3) Astfel de instrucțiuni trebuie să fie elaborate de conducătorii activității.

(4) Trebuie să se asigure că lucrătorii primesc o astfel de instruire.

(5) Când sunt furnizate astfel de instruiri, trebuie avute în vedere nivelul instruirii și experiența pe care lucrătorii le au deja. Lucrătorii fără experiență trebuie să primească instruire și îndrumare speciale.

4.2 Conținut

(1) În cursul instruirii, lucrătorii trebuie să fie informați despre pericolele specifice pe care le presupun activitățile cu sau în prezența substanțelor periculoase în zona lor de lucru și despre măsurile de protecție și regulile de avertizare a acestor pericole. Conținutul instrucțiunilor cuprinde subiectele menționate la pct. 2.2 ale prezentei instrucțiuni. Ar putea fi necesar să fie atinse următoarele subiecte:

- a) Informații despre instalațiile, echipamentele, procedurile, prevederile legislative SSM noi sau modificate;
- b) Restricțiile sau interdicțiile de utilizare sau de angajare (de ex. pentru anumite grupuri vulnerabile: femei gravide, lăuze sau care alăptează sau tineri lucrători) și
- c) concluzii ale unor accidente determinate de substanțe periculoase.

(2) În cadrul instruirii, angajatorul trebuie să asigure instruirea lucrătorilor cu privire la metodele și la procedurile care trebuie aplicate pentru utilizarea în siguranță a substanțelor periculoase. În special lucrătorii trebuie să primească informații și instruire despre secvența tehnică sigură a procedurii de lucru (de ex. dozarea corectă, verificarea indicațiilor nivelului, atenție la dispozitivele de avertizare etc.).

(3) În cadrul instruirii și informării, lucrătorii trebuie să fie informați și despre dreptul lor de a examina lista substanțelor periculoase și FDSs. Poate fi făcută instruirea de bază pentru a-i ajuta pe lucrători să înțeleagă conținutul FDS în termeni de SSM.

4.3 Procedură

(1) Instrucțiunile trebuie să fie furnizate verbal și în legătură cu locuri de muncă individuale. În același timp, trebuie acordată atenție cunoștințelor disponibile despre psihologia și pedagogia muncii (de ex. performanța exercițiilor practice).

Mediul electronic poate fi utilizat pentru a susține și a pregăti lucrătorii pentru instruire. Totuși, instruirea lucrătorilor trebuie întotdeauna să fie furnizată și verbal.

(2) Dacă instrucțiunile proprii au fost elaborate în mare parte pe baza documentației fabricantilor, a unui sector specific sau a altor documente, trebuie verificat dacă acestea au fost suficient adaptate locului de muncă în termeni de limbaj și conținut.

(3) Instruirea poate fi făcută împreună pentru locuri de muncă și activități cu riscuri comparabile.

(4) Conținutul instruirii trebuie să țină cont de cunoștințele și abilitățile pe care cei instruiți le au deja.

(5) Instruirea trebuie făcută într-o formă și un limbaj accesibil lucrătorilor.

(6) În cadrul îndatoririlor lui de supraveghere, angajatorul trebuie să se că lucrătorii au înțeles conținutul instrucțiunilor proprii și instruirii și că aceștia le pun în practică.

(7) Conținutul, subiectele (de ex. sub formă de note), participanții, numele instructorului și data instruirii trebuie să fie înregistrate în scris. Instruirea poate fi înregistrată (documentată) informal. La cerere trebuie să fie înmănată o copie celor care au fost instruiți.

(8) Lucrătorii trebuie să confirme prezența la instruire prin semnătură. Evidența instruirii trebuie păstrată cel puțin 2 ani.

5. Recomandări generale de medicina muncii și de toxicologie

5.1 Generalități

(1) În conformitate cu art. 30 din HG 1218/2006, angajatorii trebuie să asigure furnizarea de recomandări generale de medicina muncii și de toxicologie tuturor lucrătorilor care desfășoară activități care implică substanțe periculoase.

(2) Transferul de cunoștințe dovedite despre efectul toxic al substanțelor are scopul de a-i conștientiza pe lucrători și de a-i responsabiliza pentru propria lor sănătate.

(3) Astfel de sfaturi sunt furnizate în cursul instruirii în conformitate cu cap. 4 al prezentei PTSC.

5.2 Implicarea medicului companiei

(1) Dacă este necesar, recomandările trebuie furnizate cu implicarea medicului de medicina muncii al companiei. Angajatorul trebuie să verifice nevoia de supraveghere medicală și, în caz de incertitudine, este necesar să se consulte cu medicul companiei.

(2) Luând în considerație substanțele periculoase prezente și rezultatele evaluării riscurilor, angajatorul trebuie să decidă dacă medicul de medicina muncii trebuie să participe la instruire și să furnizeze el însuși sfaturi sau dacă angajatorul sau reprezentanții lui pot desfășura instruirea singuri.

5.3 Conținutul recomandărilor generale de medicina muncii și de toxicologie

(1) În funcție de pericol, recomandările de medicina muncii și de toxicologie pot acoperi următoarele aspecte:

- a) posibilele rute de pătrundere la substanțelor periculoase (cutanat, prin inhalare și, în unele cazuri, oral);
- b) limitarea expunerii prin măsuri de protecție și de igienă personală;
- c) efecte și simptome (acute, cronice).

(2) Rutele semnificative de pătrundere în organism trebuie să fie menționate ținând cont de condițiile de muncă și, pe cât posibil, de relevanța lor. Ar putea fi util și să fie menționați factorii care afectează în sens pozitiv sau negativ pătrunderea substanței periculoase în organism.

(3) Aceasta include în special menționarea modului în care pătrunderea substanței periculoase în organism poate fi influențată de măsurile de protecție individuală și ce erori în utilizarea EIP pot influența sau anula efectul lor protectiv. Dacă este cazul, trebuie să se facă referire la măsurile de comportament personal care pot promova sau preveni pătrunderea substanțelor periculoase (de ex. a nu se mânca, a nu se servi băuturi, a nu se fuma sau a nu se depozita mâncare la locul de muncă).

(4) Efectele și simptomele trebuie explicate lucrătorilor într-o manieră care poate fi înțeleasă. Simptomele previzibile după intrarea în contact (doză) ar trebui de preferință legate de nivelul concentrației (dozei) previzibile la locul de muncă. Dacă este necesar, trebuie să se facă referire la posibilele organe țintă și la orice posibile interacțiuni sau combinații de efecte ale substanțelor periculoase. Aceasta se aplică și la interacțiunea cu expunerile care nu au legătură cu activitatea, cum ar fi fumatul, consumul de alcool sau utilizarea de medicamente.

(5) În cazul în care este aplicabil pentru o companie, beneficiile oferite prin prevenirea bolilor profesionale de examenele medicale preventive în conformitate cu HG 355/2007 *privind supravegherea sănătății lucrătorilor* trebuie explicate

lucrătorilor în timpul instruirii. Trebuie explicate lucrătorilor diferența dintre examinările medicale obligatorii și cele voluntare, dacă este cazul. Trebuie să li se atragă atenția lucrătorilor că ei pot consulta medicul companiei dacă cred că există o conexiune între activitatea lor și afecțiunea lor.

(6) Dacă sunt folosite multe substanțe periculoase (de exemplu în laboratoare), este recomandabil ca sfaturile de medicina muncii și de toxicologice să se concentreze pe substanțele sau grupurile de substanțe care prezintă cel mai mare pericol pentru sănătate.

6. Obligații suplimentare de a furniza informații în cazul activităților cu substanțe chimice clasificate CMR cat 1A sau 1B (CLP) și cat 1 sau 2 (DPP)

(1) Angajatorii au obligații suplimentare să furnizeze informații în cazul activităților care implică substanțe periculoase clasificate ca CMR de categoria 1A sau 1B și pot lua măsuri suplimentare în conformitate cu HG nr. 1093/2006⁵.

(2) În cazul activităților conform (1), angajatorul trebuie să furnizeze lucrătorilor și reprezentanților lor informațiile necesare astfel încât ei să poată verifica dacă se aplică prevederile HG nr. 1093/2006 (art. 23(1), lit. a)). Împreună cu lucrătorii și cu reprezentanții lor, angajatorul trebuie să stabilească cum și în ce formă se poate asigura aplicarea prevederilor HG nr. 1093/2006. Acestea pot fi stabilite, de exemplu, în contractul individual sau în Comitetul de Securitate și Sănătate în Muncă (CSSM).

(3) Ca parte a obligației sale de a informa, angajatorul trebuie, în special, să se asigure că lucrătorii și reprezentanții lor pot examina consecințele pentru sănătate și securitate legate de selectarea, purtarea și utilizarea îmbrăcămintei și a echipamentelor de protecție individuală. Angajatorul trebuie în special să furnizeze lucrătorilor și reprezentanților acestora acces la informațiile producătorilor legate de echipamentul de protecție furnizat. Astfel de informații trebuie să arate că echipamentul de protecție:

- a) respectă reglementările relevante⁶;
- b) este eficient;
- c) nu este dăunător sau dacă conține substanțe periculoase pentru sănătate (de ex. alergeni în mănușile de protecție).

În ceea ce privește selectarea îmbrăcămintei de protecție și a echipamentului, angajatorul trebuie să aducă la cunoștința lucrătorilor dezbaterile purtate și deciziile luate.

⁵ HG nr. 1.093/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă

⁶ HG nr. 1.048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă

(4) În cazul activităților cu expunere ridicată, lucrătorii și reprezentanții lor trebuie să fie în stare să verifice dacă au fost luate măsurile pentru reducerea timpului de expunere cât mai mult posibil și că protecția lucrătorilor în timpul unor astfel de activități este asigurată. Astfel de activități includ în special demolări, renovări și activități de întreținere în care este previzibilă creșterea considerabilă a expunerii lucrătorilor și în cazul în care a fost epuizată orice posibilitate de măsuri tehnice suplimentare pentru limitarea unei astfel de expuneri. Pentru astfel de activități angajatorul trebuie să aducă la cunoștință lucrătorilor măsurile organizatorice luate (de ex. PPP⁷ pentru lucrători) pentru a reduce expunerea lucrătorilor. Trebuie, de asemenea, avută în vedere legislația de protecție a maternității sau a tinerilor lucrători.

(5) În plus, angajatorii trebuie să informeze lucrătorii și pe reprezentanții acestora imediat ce a avut loc un eveniment care conduce la expuneri neașteptate și neobișnuite. Trebuie să fie dezvăluite atât cauzele creșterii expunerii cât și măsurile aferente luate pentru combaterea acesteia. Prevederea se aplică nu numai demolărilor, renovărilor și întreținerii dar, în general, tuturor activităților care implică substanțe periculoase clasificate CMR de categoriile 1A și 1B conform CLP.

(6) Lucrătorii și reprezentanții lor trebuie să aibă acces la documentele care descriu măsurile tehnice luate pentru minimizarea expunerii și eficiența acestora. În general, acestea sunt incluse în documentația privind evaluarea riscului.

(7) Angajatorii trebuie să asigure actualizarea continuă a înregistrării acelor lucrători pentru care rezultatele evaluării de risc indică un pericol pentru sănătate sau securitate, atât cât este posibil menționând și expunerea. Forma acestor înregistrări privind sănătatea nu este stipulată. Înregistrările legate de sănătate trebuie să fie făcute accesibile următoarelor persoane și instituții:

- a) lucrătorilor preocupați - înregistrările care îi privesc personal;
- b) medicului de medicina muncii al companiei;
- c) persoanelor responsabile pentru asigurarea SSM a locului de muncă;
- d) autorității competente de supraveghere și
- e) tuturor lucrătorilor și reprezentanților lor - informații despre situația generală nenominală.

În cazul în care sunt implicate informații personale, trebuie avute în vedere prevederile legale privind protecția datelor personale.

⁷ PPP = plan de prevenire și protecție

Anexa

Fișa cu date de securitate	Instrucțiuni proprii
1 Identificarea substanței/amestecului și a societății/întreprinderii Nume comercial: 3 Compoziție/informații privind componenții Nume/identificarea substanței	Identificarea substanțelor periculoase
2 Identificarea pericolelor Descrierea pericolului Pericole speciale pentru sănătatea umană și pentru mediu 15 Informații de reglementare Etichetarea Prevederi naționale:	Pericole pentru sănătatea umană și pentru mediu
7 Manipularea și depozitarea Manipulare, depozitare Interdicții, restricții și informații despre depozitarea în comun 8 Controale ale expunerii/protecția personală Restricții de expunere EIP (pentru ruta de contact)	Măsuri de protecție și reguli de conduită
5 Măsuri de combatere a incendiilor Mijloace de apărare împotriva incendiilor, mijloace contraindicate 6 Măsuri de luat în caz de dispersie accidentală Măsuri individuale, măsuri de protecție a mediului, proceduri de curățare/absorbție	Reguli în caz de pericol
4 Măsuri de prim ajutor Informații generale, urmând ruta de expunere	Primul ajutor
13 Considerații privind eliminarea Produs, ambalaj 14 Informații referitoare la transport Numai pentru mărfurile periculoase	Eliminarea deșeurilor